

וְלֹא אֶקְרִי אֶלֶּא אֶחָד. לְאַחֲזָאָה דְאִיָּה עַל גַּב
 דְּאִית בֵּיה דְיוֹקְנִין סְגִיִּין לְאוּ אִיהוּ אֶלֶּא חַד.
 וְדַאי אִיהוּ אֶת דְּעֵלְאִין וְתַתְּאִין תְּלִיין בֵּיה.
 רֵאשִׁיתָא דְאֶלְ"ף טְמִירוּ דְרִזָּא דְמַחְשְׁבָה
 עֲלֵאָה. וְהִיא אֶתְפְּשֻׁטוּ דְהִיא רְקִיעַ עֲלֵאָה
 כֻּלָּא סְתִים בְּהִיא רִישָׁא. בְּגִין דְכַד נְפִיק א'
 מֵהֵא רְקִיעַ בְּדִיוֹקְנָא דְרִזָּא דְרִישָׁא דְמַחְשְׁבָה
 נְפָקָא. בְּהִיא אֶמְצָעִיתָא דְאֶלְ"ף שִׁית דְרִגִין
 כְּלִילָן בֵּיה רִזָּא דְכֻלְהוּ חֵיוֹת טְמִירִין עֲלֵאִין (ס"א
 דְסִלְקוּן) (ס"א דְתִלְיִין) מְגוּ מַחְשְׁבָה.

חַד נְהִירוּ דְנְהִיר וְאַתְגְּנִיו. דְהֵא נְהִירוּ דְאֶת
 (ט) דְבְרֵאשִׁית (ס"א ב' דְבְרֵאשִׁית). חוּם הַיּוֹם
 דְהִיא אֶבְרָהָם יְתִיב פְּתַח הָאֵהָל דְאִיהִי פְתַחָא
 מִתְתָּא לְעֵילָא. וְחוּם הַיּוֹם נְהִיר עַל הַיּוֹם
 פְּתַחָא וְנְהִירָא מִתְתָּן.

תְּנַנְנָא נְהִירוּ דְאֵזִיל לְאַתְחַשְׁכָּא לְעַת פְּנוֹת
 עָרְב. רִזָּא דְצִלוֹתָא דְיִצְחָק לְאַתְקַנָּא
 הֵאִי דְרָגָא דְכְּתִיב, (בְרֵאשִׁית כד) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ
 בְּשָׂדֵה לְפָנוֹת עָרְב. אֶסְתַּפְּלוּתָא דְעָרְב
 וְחֲשׁוֹכֵן כְּלָהוּ לְגַבְיָה. בְּהֵאִי פְנוֹת עָרְב
 וְאַסְתַּפַּל (נ"א אֶסְתַּפַּל) יַעֲקֹב בְּהִיא מְמַנָּא דְעָשׂו.
 תְּלִיתָאָה נְהִירוּ דְכֻלִּיל תְּרִין (דף כא ע"ב) אֶלִּין.
 נְהִירוּ דְנְהִיר בְּאַסּוּתָא. רִזָּא דְכְּתִיב
 בְּיַעֲקֹב (בְרֵאשִׁית לב) וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ וְגו'. וְדַאי
 כַּד אֶתְפְּלִיל בְּהִיא פְנוֹת עָרְב. מְפָאָן
 וְלֵהֲלָאָה וְהִיא צוֹלַע עַל יָרְכוּ. דָּא אִיהוּ נְצַח
 יִשְׂרָאֵל.

עַל יָרְכוּ יָרְכוּ כְּתִיב וְלֹא יָרְכוּ, דָּא דְרָגָא
 רְבִיעָאָה. דְלֹא אֶתְנַבִּי בַר נָשׁ מִתְתָּן עַד
 דְּאֶתָּא שְׂמוּאֵל, וְעֵלְיָה כְּתִיב, (שְׂמוּאֵל א טו) וְגַם
 נְצַח יִשְׂרָאֵל וְגו', כְּדִין אֶתְקַן דְּהִיא חֲלָשָׁא
 מִפְּד אֶסְתַּפְּן יַעֲקֹב אֶבְיָנוּ בְּמַמְנָא דְעָשׂו.
 וַיֵּנַע כְּכַף יָרְכוּ פַד אֶתָּא לְגַבִּי דְיַעֲקֹב נְטַל

וְדַאי הִיא הָאוֹת שְׁעִלְיוֹנִים
 וְתַחְתּוֹנִים תְּלוּיִים בָּהּ. רֵאשִׁית
 שֶׁל אֶלְ"ף, סֵתֵר שֶׁל סוּד
 הַמַּחְשְׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה. וְאוֹתָהּ
 הַתְּפֻשָׁטוֹת שֶׁל אוֹתוֹ רְקִיעַ עֲלִיוֹן,
 הַכֹּל נִסְתָּר בְּאוֹתוֹ הָרֵאשׁ. בְּגִלְל
 שְׁכִשׁוּצָאָת א' מְרְקִיעַ הַיָּדָה,
 בְּדַמוֹת שֶׁל סוּד רֵאשׁ הַמַּחְשְׁבָה
 יוֹצֵאת. בְּאוֹתוֹ אֶמְצָעַ שֶׁל אֶלְ"ף
 כְּלוּלִים בּוֹ שֵׁשׁ דְּרָגוֹת, סוּד שֶׁל
 כָּל חַיּוֹת הַנְּסֻתָרוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת
 (ס"א שְׁעוּלוֹת) (ס"א שְׁתִּלְיוֹת) מִתְתָּן
 הַמַּחְשְׁבָה.

אוֹר אֶחָד שְׂמַאִיר וְנִגְנוּ, זֶה אוֹר
 שֶׁל אוֹת ט שֶׁל בְּרֵאשִׁית. חוּם
 הַיּוֹם שְׁהִיָּה יוֹשֵׁב אֶבְרָהָם פְּתַח
 הָאֵהָל, שְׂהוּא פְתַח מְלֻמְטָה
 לְמַעְלָה, וְחוּם הַיּוֹם מֵאִיר עַל
 אוֹתוֹ פְתַח וּמֵאִיר מִשָּׁם.

שְׁנֵי אוֹר שְׂהוּלְךָ לְהִיֹּת חֲשׁוּף
 לְעַת פְּנוֹת עָרְב. הַסוּד שֶׁל תְּפֻלַּת
 יִצְחָק לְהַתְקִין דְּרָגָה זוֹ, שְׁכַתּוּב
 (בְרֵאשִׁית כד) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ
 בְּשָׂדֵה לְפָנוֹת עָרְב. הַסְתַּפְּלוֹת
 שֶׁל עָרְב, וְחֲשׁוֹכִים כְּלָם אֶצְלוּ.
 בְּפָנוֹת הָעָרְב הַזֶּה הַסְתַּפַּל יַעֲקֹב
 בְּאוֹתוֹ מְמַנָּה שֶׁל עָשׂו.

שְׁרִישֵׁי אוֹר שְׂכּוּלֵל שְׁנֵי אֵלוּ,
 אוֹר שְׂמַאִיר בְּרִפּוּאָה, סוּד
 הַכְּתוּב בְּיַעֲקֹב (בְרֵאשִׁית לב) וַיִּזְרַח
 לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ וְגו'. וְדַאי כְּשֶׁנְּכַלֵּל
 בְּאוֹתוֹ פְנוֹת עָרְב. מְפָאָן וְהֵלָאָה
 וְהִיא צוֹלַע עַל יָרְכוּ. זֶהוּ נְצַח
 יִשְׂרָאֵל.

עַל יָרְכוּ, יָרְכוּ כְּתוּב וְלֹא יָרְכוּ,
 זוֹ דְרָגָה רְבִיעִית, שְׂלֹא הַתְּנַבָּא
 אִישׁ מִשָּׁם עַד שְׂבָא שְׂמוּאֵל,
 וְעֵלְיוֹ כְּתוּב (שְׂמוּאֵל א טו) וְגַם נְצַח
 יִשְׂרָאֵל וְגו'. אַז נִתְקַן שְׁהִיָּה חֲלָשׁ
 כְּשֶׁהַסְתַּפְּן יַעֲקֹב אֶבְיָנוּ עִם
 הַמְמַנָּה שֶׁל עָשׂו.

וַיֵּנַע כְּכַף יָרְכוּ. כְּשֶׁבָא אֶצְל
 יַעֲקֹב, לְקַח כַּח מֵאוֹתוֹ פְנוֹת עָרְב
 כְּדִין הַקְּשָׁה. וְיַעֲקֹב הָיָה נְכַלֵּל בּוֹ

ולא יכל לו. וירא פי לא יכל לו ויגע בכף ירכו. לקח תקף הדין משם, בגלל שירף הוא מחוץ לגוף. שיעקב היה גוף, וגופו היה כלול בסוד של שתי דרגות בסוד שנקרא אדם. כיון שלקח תקף מחוץ לגוף, מיד - ותקע כף ירף יעקב.

ורא התנבא איש משם עד שבא שמואל, ועל זה נצח ישראל כתוב בו, כי לא אדם הוא. יהושע נתנבא מהודו של משה, שפתיב (במדבר כז) ונתת מהודך עליו. הוד. וזו דרגה חמישית. נצח - ירף שמאל של יעקב. ולכן בא דוד וכלל אותו בימין, שפתיב (תהלים ט) נעמות בימינך נצח. מינך לא כתוב אלא בימינך. מה הטעם נחלשה ירף יעקב? בגלל שהתקרב אליו צד הטמאה ולקח ממנו כח, והתעכב עד שמואל. ועל זה בא להזכיר שזהו ירף של ישראל, שפתיב וגם נצח ישראל. ועל זה כל דבריו היו בדין בראשית ולבסוף.

ועוד, שהקדוש ברוך הוא כלל אותו אחר כך בהוד, מתי? לאחר שמשח מלכים. ועל זה הוא שקול כמשה ואהרן. מה משה ואהרן בשני צדדים שלמעלה - גם הוא למטה כמו שאותם שני הצדדים, ומי הם? נצח והוד, כמו שמשח ואהרן שלמעלה. וכל הדרגות אחוזות זו בזו, שפתיב (שם צט) משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו. שהרי ששה צדדים נכללו באחוזות זו בזו.

כמו שאלה אחוזים, משה ואהרן ושמואל - כך גם אחוזים יעקב משה ויוסף. יעקב בעל הבית. מת יעקב - נטל משה את הבית, וצנה אותה בתינו. יוסף

תקפא מההוא פנות ערב בדינא תקיפא. ויעקב הוה אתפליל ביה ולא יכיל ליה. וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו. נטל תקפא דדינא מתמן. בגין דירכא איהו לבר מגופא. דיעקב גופא הוה, וגופיה הוה כליל ברזא דתרין דרגין ברזא דאקרי אדם. כיון דנטל תקפא לבר מגופא, מיד ותקע כף ירף יעקב.

ורא אתנפי בר נש מתמן עד דאתא שמואל. ועל דא נצח ישראל כתיב ביה פי לא אדם הוא. יהושע אתנפי מהודו של משה דכתיב (במדבר כז) ונתת מהודך עליו. ודא דרגא חמישאה. נצח ירכא שמאלא דיעקב. ובגין כך אתא דוד וכליל ליה בימינא דכתיב (תהלים י) נעימות בימינך נצח. ימינך לא כתיב אלא בימינך. מאי טעמא אתחילש ירכא דיעקב, בגין דאתקרב ביה סטר מסאבא ונקיט תקפא מניה ואתעכב עד שמואל, ועל דא אתא לאדפרא דדא איהו ירכא דישראל דכתיב וגם נצח ישראל. ועל דא כל מילוי הוה בדינא בשירותא ובסופא.

ותו קדשא בריך הוא כליל ליה לבתר בהוד. אימתי לבתר דמשח מלכין. ועל דא שקיל איהו כמשה ואהרן. מה משה ואהרן בתרין סטרין דלעילא, אף הוא לתתא כגוונא דאנון תרין סטרי. ומאן אנון. נצח והוד. כגוונא דמשה ואהרן דלעילא. וכלהו דרגין אחידן דא בדא דכתיב, (תהלים צט) משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו. דהא שית סטרין אתפלילו ואחידן דא בדא.

במה דאלין אחידן משה ואהרן ושמואל, אוף הכי אחידן (כ"א דא בדא) יעקב משה ויוסף. יעקב מאריה דביתא. מית יעקב נטל משה ביתא ומני לה בתינו. יוסף על ידי

דִּיעֶקֶב וּמֹשֶׁה הָיָה צַדִּיק. (ותרוויהו לא שמשו ביתא אלא ביוסף בגין דהוה צדיק).

על ידי יעקב ומשה היה צדיק. [ושניהם לא שמשו הבית אלא ביוסף, בגלל שהיה צדיק].

יַעֲקֹב בְּיוֹסֵף נָטַל בֵּיתָא דְכְּתִיב, (בראשית לו) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף. מֹשֶׁה לָּא שְׁמֵשׁ בְּהָ עַד מִן גְּלוּתָא לָּא יְכִיל לְאַזְדוּגָא בְּהָ אֵלָּא בְּיוֹסֵף דְכְּתִיב, (שמות יג) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ. אַמַּאי כְּתִיב עִמּוֹ. אֵלָּא גּוֹפָא לָּא אֲזַדוּג בְּנוֹקְבָא עַד דְּאֲזַדוּג בְּהַדִּי בְּרִית. וְעַל דָּא מֹשֶׁה נָטַל לִיהָ לְיוֹסֵף עִמֶּיהָ. כִּיּוֹן דְּהָוָה עִמֶּיהָ שְׁמֵשׁ בְּנוֹקְבָא כְּדָקָא יְאוּת. וּבְגִין כִּף יַעֲקֹב מֹשֶׁה וְיוֹסֵף בְּחָדָא אֲזַלִּי.

יעקב ביוסף לקח את הבית, שכתוב (בראשית לו) אלה תולדות יעקב יוסף. משה לא שמש בה עד שלקח אותו את יוסף. פשיצאה השכינה מהגלות, לא יכול להזדוג בה, רק ביוסף, שכתוב (שמות יג) ויקח משה את עצמות יוסף עמו. למה כתוב עמו? אלא גוף לא מזדוג בנקבה עד שמזדוג עם הברית. ועל זה משה לקח לו את יוסף עמו. כיון שהיה עמו, שמש בנקבה פראוי. ולכן יעקב משה ויוסף הולכים כאחד.

יַעֲקֹב מִית וְגוֹפִיָּה אָעֵלוּ לִיהָ בְּאַרְעָא קַדִּישָׁא. יוֹסֵף מִית גּוֹפִיָּה לָּא אֲתַקְפֵּר בְּאַרְעָא קַדִּישָׁא אֵלָּא גְּרַמּוּי. מֹשֶׁה (מִית) לָּא הָאִי וְלָא הָאִי. אַמַּאי. אֵלָּא יַעֲקֹב בְּעֵלָּה קַדְמָאָה דְּמִטְרוֹנִיתָא הָוָה. מִית יַעֲקֹב אֲזַדוּגָא בֵּיהָ בְּמֹשֶׁה. וּבְעוֹד דְּהָוָה מֹשֶׁה בְּהָאִי עֲלָמָא מְנִי לָּהּ כְּדָקָא יְאוּת וְאִיהוּ הָוָה בְּעֵלָּה תְּנַיִנָּא. יַעֲקֹב אָעֵלוּ לִיהָ לְאַרְעָא קַדִּישָׁא גּוֹפִיָּה שְׁלִים בְּגִין דְּאִיהוּ גּוֹפָא. יוֹסֵף גְּרַמּוּי וְלָא גּוֹפִיָּה בְּגִין דְּגַרְמִין אַנּוּן חִיילִין וּמִשְׁרַיִין דְּלַעִילָא וְכִלְהוּ נְפֻקִי מִהָוָה צַדִּיק. וְצַדִּיק צְבָאוֹת אֲקָרִי. מָאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּכָל צְבָאוֹת וּמִשְׁרַיִין עֲלָאִין מְנִיָּה נְפֻקִין. וְעַל דָּא גְּרַמּוּי דְּאַנּוּן צְבָאוֹת אָעֵלוּ בְּאַרְעָא.

יעקב מת, וגופו הכניסו אותו לארץ הקדושה. יוסף מת, גופו לא נקבר בארץ הקדש, אלא עצמותיו. משה [מת] - לא זה ולא זה, למה? אלא יעקב בעלה הראשון של הגבירה היה. מת יעקב - הזדוגה במשה. ובעוד שמשה היה בעולם הזה, צוה אותה פראוי, והוא היה בעלה השני. את יעקב הכניסו לארץ הקדושה כשגופו שלם, בגלל שהוא גוף. יוסף - עצמותיו ולא גופו, בגלל שעצמות הם צבאות ומחנות שלמעלה, וכלם יוצאים מאותו צדיק. והצדיק נקרא צבאות. מה הטעם? בגלל שכל צבאות ומחנות עליונים יוצאים ממנו, ועל זה עצמותיו, שהן צבאות, נכנסו לארץ.

מֹשֶׁה הָוָה לְבַר וְלָא עָאֵל תַּמָּן לָּא גּוֹפִיָּה וְלָא גְּרַמּוּי אֵלָּא אָעֵלַת שְׁכִינְתָּא בְּאַרְעָא. בְּתַר דְּמִית מֹשֶׁה וְאִתְהַדְרַת לְבַעֲלָה קַדְמָאָה וְדָאִי אִיהוּ יַעֲקֹב. מִפָּאן נּוֹקְבָא דְּאִתְנַסִּיבַת בְּתַרִּין, בְּהָוָה עֲלָמָא אֶהְדְּרַת לְקַדְמָאָה. מֹשֶׁה הָוָה לְבַר כִּיּוֹן דְּבַעֲלָה קַדְמָאָה הָוָה בְּאַרְעָא.

משה היה בחוץ, ולא נכנס לשם לא גופו ולא עצמותיו. אלא נכנסה השכינה לארץ. אחר שמשה מת וחזרה לבעלה הראשון, ודאי הוא יעקב. מפאן נקבה שנשאת לשנים באותו העולם, היא חוזרת לראשון. משה היה בחוץ, כיון שבעלה הראשון היה בארץ.

מוֹשֶׁה זָכָה בְּחַיָּיו מֵה דָלָא זָכָה בֵּיה יַעֲקֹב.
 יַעֲקֹב שְׁמֵשׁ בְּהָהוּא עֲלֵמָא, מִשֶּׁה
 בְּהָאֵי עֲלֵמָא. וְאֵי תִימָא דְגָרִיעוּ דְּמִשֶּׁה הָוּה.
 לָאוּ הָכִי. אֲלֵא כִּד נַפְקֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
 מִסְטָרָא דְיִוְבְלָא הָוּה. וְכָל אַנּוּן שְׁתִּין רַבְרַבִּין
 מִעֲלֵמָא עֲלָאָה הָוּוּ. (דף כב ע"א) וּבְהָהוּא דְיִוְקֵנָא
 אֲזִלוּ בְּמַדְבְּרָא וְחַד מְנַהוּן לָא עֲאֵלוּ בְּאַרְעָא.
 אֲלֵא בְּנִיחּוֹן תּוֹלְדִין דְּלַהוֹן פְּדָקָא חֲזִי דְאַנּוּן
 תְּקוּנָא דְסִיְהָרָא. וְכָל עוּבְדֵי אַרְעָא תְּקוּנָא
 דְּסִיְהָרָא הָוּה.

מוֹשֶׁה שְׁמֵשׁ בְּסִיְהָרָא בְּעוֹד דְּאִיהוּ בְּגוּפָא
 וּמְגִי לָה לְרַעוּתִיהָ. פִּד אֲתַפְטֹר מֵהָאֵי
 עֲלֵמָא סָלִיק בְּסָלִיקוּ עֲלָאָה בְּרוּחָא קְדִישָׁא
 וְאֲתַהֲדֵר בְּרוּחָא לְיִוְבְלָא עֲלָאָה וְתַמָּן אֲתַדְבַּקוּ
 בְּאַנּוּן שְׁתִּין רַבּוּא דְהוּוּ דִּילִיָּה. מֵה דָלָא הָוּה
 כֵּן לְיַעֲקֹב דְּהוּא אֲתַהֲדֵר בְּרוּחָא לְגוּ שְׁמֵטָה
 מֵה דָלָא הָוּה כֵּן בְּחַיָּיו (בגין) פִּיּוֹן דְּבִיתָא אֲחֵרָא
 הָוּה לִיָּה.

וְאַרְעָא קְדִישָׁא בְּתַקוּנָא (דְּעֲלֵמָא נ"א דְּלַתְמָא)
 אֲתַתְּקַנְתָּ בְּחִילָא דְּלַעֲלִילָא. וְעַל דָּא
 לָא אֲתַחֲזוּן לְמַהוּי כְּלַהוּ פְּחָדָא. אַנּוּן דְּעֲלֵמָא
 עֲלָאָה הָוּוּ בְּלַחֲוֹדֵייהוּ כְּלַהוּ בְּרוּחָא. וְאַנּוּן
 דְּעֲלֵמָא תַתָּאָה הָוּוּ בְּלַחֲוֹדֵייהוּ כְּלַהוּ בְּגוּפָא.
 וְלָא אֲתַחֲזוּן לְמַהוּי אֵלִין וְאַלִּין גּוּ סִיְהָרָא.
 אֲלֵא אֵלִין גּוּ סִיְהָרָא. וְאַלִּין לְבַר. לְנַהָרָא
 אֵלִין מְגוּ אֵלִין. וְכְלַהוּ דְּעֲאֵלוּ בְּאַרְעָא דְיִוְקֵנָא
 דְּקַדְמָאֵי הָוּוּ. וְלָא הָוּוּ בְּסָלִיקוּ עֲלָאָה
 כְּוֹתֵייהוּ. בְּגִין דְּלָא יְהֵא דְרָא וְלָא הָוּה
 מְקַדְמַת דְּנָא כְּאַנּוּן קְדִמָּאֵי דְאַתְחִזִּיא לְהוֹן זִיו
 יְקָרָא דְמַאֲרִיְהוֹן אֲפִין בְּאַפִּין.

יַעֲקֹב שְׁמֵשׁ בְּנִשְׁוֵי בְּגוּפָא. לְבַתֵּר אֲתַדְבַּק
 רוּחָא בְּרוּחָא. מִשֶּׁה אֲתַפְרֹשׁ מֵאַתְתִּיָּה
 וְשְׁמֵשׁ פִּד אִיהוּ בְּגוּפָא בְּהָהוּא רוּחָא קְדִישָׁא.

מוֹשֶׁה זָכָה בְּחַיָּיו מֵה שְׁלָא זָכָה
 בוּ יַעֲקֹב. יַעֲקֹב שְׁמֵשׁ בְּהָהוּא בְּאוּתוּ
 עוֹלָם, וּמִשֶּׁה בְּעוֹלָם הָזֵה. וְאִם
 תֵּאמַר שְׁנָה הָיָה הַחֲסָרוֹן שֶׁל
 מִשֶּׁה - לֹא כֵּן! אֲלֵא כְּשִׁינְאוּ
 יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, מִצַּד הַיּוֹבֵל
 הָיָה, וְכָל אוֹתָם שְׁשִׁים רַבּוּא הָיוּ
 מִעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. וּבְאוֹתָהּ הַדְּמוּת
 הַלְכוּ בְּמַדְבָּר, וְאֶחָד מֵהֶם לֹא
 נִכְנַס לְאַרְצָא, אֲלֵא בְּנִיחָם
 תּוֹלְדוֹתֵיהֶם כְּרֵאוּי, שֶׁהֵם תְּקוּן
 הַלְבָנָה, וְכָל מַעֲשֵׂי הָאַרְצָא הָיוּ
 תְּקוּן הַלְבָנָה.

מוֹשֶׁה שְׁמֵשׁ בְּלְבָנָה בְּעוֹד שֶׁהוּא
 בְּגוּף וְצוּחָה אוֹתָהּ לְרִצּוֹנוּ,
 וּכְשֶׁנִּפְטֹר מִהָעוֹלָם הָזֵה, עָלָה
 בְּעֲלִיָּה עֲלִיּוֹנָה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ,
 וְחִזַּר בְּרוּחַ לְיִוְבֵל הָעֲלִיּוֹן (בִּיָּה),
 וְשָׁם נִדְבַק בְּאוֹתָם שְׁשִׁים רַבּוּא
 שְׁהָיוּ שְׁלוּ. מֵה שְׁלָא הָיָה כֵּן
 לְיַעֲקֹב, שֶׁהוּא חִזַּר בְּרוּחַ לְתוֹף
 הַשְּׁמֵטָה מֵה שְׁלָא הָיָה כֵּן בְּחַיָּיו,
 [הָיִיתָ] פִּיּוֹן שְׁבִית אַחֵר הָיָה לוֹ.

וְאַרְצָא הַקְּדוּשָׁה נִתְתַּקְנָה בְּתַקוּן
 [הָעוֹלָם שְׁלֵמָה] בְּכַח שְׁלֵמָעֵלָה. וְעַל
 זֶה לֹא רֵאוּי לְהִיּוֹת כָּלָם כְּאַחַד.
 אֲלֵא שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן הָיוּ
 לְבָדֵם כָּלָם בְּרוּחַ, וְאַלֵּה שֶׁל
 הָעוֹלָם הַתַּתְּחוּן הָיוּ כָּלָם לְבָדֵם
 בְּגוּף, וְלֹא רֵאוּי לְהִיּוֹת אֲלֵה
 וְאַלֵּה בְּתוֹף הַלְבָנָה, אֲלֵא אֲלֵה
 תוֹף הַלְבָנָה וְאַלֵּה בְּחוּץ, לְהֵאִיר
 אֲלֵה מִתּוֹף אֲלֵה. וְכָלָם שְׁנִכְנְסוּ
 בְּאַרְצָא, דְּמוּת הָרֵאשׁוֹנִים הָיוּ,
 וְלֹא הָיוּ בְּעֲלִיָּה עֲלִיּוֹנָה כְּמוֹתָם,
 בְּגַלְל שְׁלָא יְהִיָּה דוֹר וְלֹא הָיָה
 מְקַדְּם כְּמוֹ אוֹתָם רֵאשׁוֹנִים
 שְׁנִרְאָה לְהֵם זִיו כְּבוֹד רַבּוּנָם
 פְּנִים בְּפְנִים.

יַעֲקֹב שְׁמֵשׁ בְּנִשְׁוֵי בְּגוּף, אַחֵר
 כֵּן נִדְבַק רוּחַ בְּרוּחַ. מִשֶּׁה נִפְרַד
 מֵאַשְׁתּוֹ וְשְׁמֵשׁ כְּשֶׁהוּא בְּגוּף
 בְּאוֹתָהּ רוּחַ קְדוּשָׁה. אַחֵר כֵּן
 נִדְבַק רוּחַ בְּרוּחַ עֲלִיּוֹנָה טְמִירָה